

grote vleugels, door deze aan te trekken, waardoor de vlakken strak komen te staan. In dit verband is het aan te bevelen de vleugels licht concaaf te maken met de weefrichting van de stof loodrecht op de randen (tek. 6).

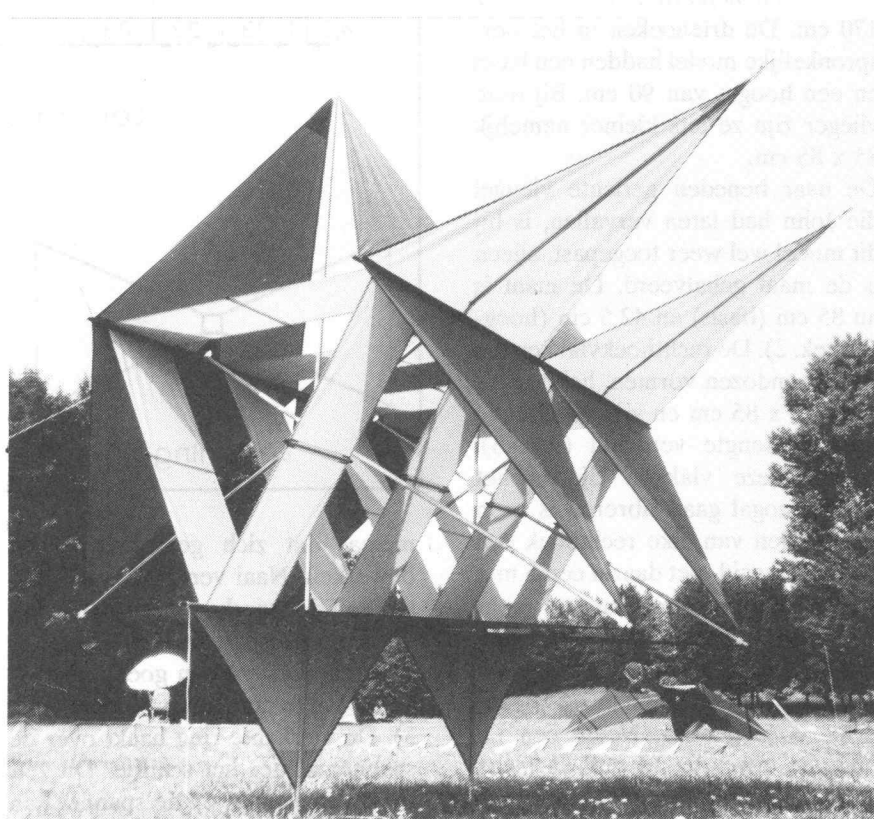
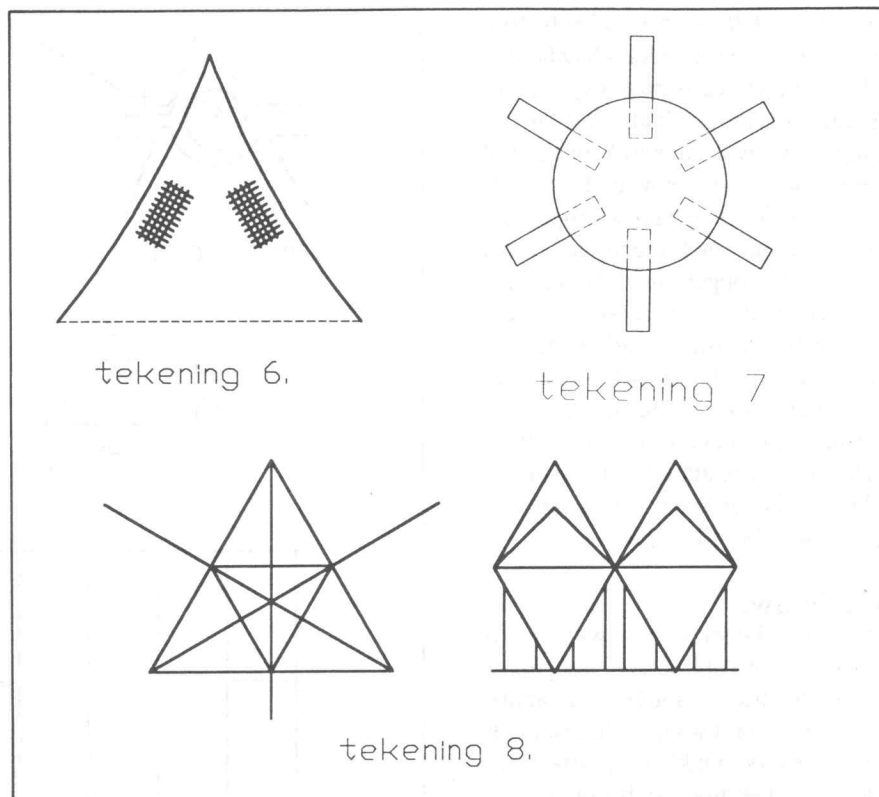
Gebruik spinnakernylon van minimaal 50 gram/m² en naai ter versteviging op alle hoeken en stokdoorvoeren rozetten.

Het frame.

Aanvankelijk was voor de spanners en liggers ϕ 12 mm raminhout gebruikt, maar dat was niet stevig genoeg, althans niet als je de vlieger flink opspant. De oplossing bleek het toepassen van een kern (schijf) per sectie en het gebruik van bamboestokken (tek. 7). Zulke kernen worden vaak gebruikt bij zeskantige vliegers, ze kunnen van kunststof (meestal nylon) of van een stuk beukenhout worden gemaakt. De kern moet 22 mm dik zijn en een diameter van 75 mm hebben. Dan hierin 6 gaten van ϕ 14 mm boren, boordiepte 25 mm en daarin aluminiumpijpjes van 14 x 12 x 70 mm persen (tek. 6). Als je voor de kernen beukehout gebruikt kun je de pijpjes verankeren met 2 componentenlijm. Voor de 3 staanders is ϕ 9 mm raminhout gebruikt.

De toom.

Bij het bovenaanzicht in tekening 8 is de naar beneden gerichte korte lijn de korte vleugel aan de buikzijde. De andere tekening geeft een zijaanzicht. In eerste instantie ben ik aan het experimenteren geweest met een tweelijns toom bevestigd aan de staander van de korte vleugel en aan de spanner van dezelfde vleugel. Dit werkte niet goed. De vlieger behield een te lage vlieghoek, waardoor de trekkracht onnodig groot was of de vlieger ging naar rechts of links overhellen. Uiteindelijk heb ik deze toom er af gehaald en een enkele toomlijn direct aan de neus van de staander van de korte vleugel vastgemaakt. Daarmee waren deze problemen opgelost.

Jan Kits, Ede.